

ବ୍ୟବସ୍ଥାପନ

THE
WORD OF
TRUTH

JULY & AUGUST - 2010

An Oriya Bimonthly Bulletin
Published by the Church of Christ

THE VOICE OF TRUTH

Edited & Published By
Joshua & Kabita Gootam.

CHURCH OF CHRIST

P.O. Box.No. 80, Kakinada
A.P. - 533 001.
Ph : 0884 - 2363722.

Vol.XV.July & August-2010.No-4

Published every two months in **Oriya** language for
the Restoration of pure New Testament Christianity

Hear **SATYA VANI Oriya Radio** programme on
Radio SriLanka
Every Sunday at 6:45 a.m.

Write for free Bible Correspondence course in
Telugu & Oriya to:

The Director
Bible Correspondence Course
P.O.Box.80, KAKINADA - 533 001.

సత్యవాణి

VOICE OF TRUTH

VOL - XV

KAKINADA

JULY-AUG-2010

మణ్ణలీర స్వాపన

(Establishment of the Church)

కోణయి ఏక నిద్రిష్ట ఉదేశయిగచ ఏకత్తుత లోకమృతుకు పంపిడ్న మణ్ణలీర కుండలి । “ఖ్రీష్టుకు మణ్ణలీ” (Church of Christ) తాహాకుతారె బిశ్వాస కరుథుబా, తాహాకు ఆజ్ఞా పాలన కరిథుబా ఆహాన ప్రాపు లోకమానకు దూరా గఠిత ।

ఖ్రీష్టుకు మణ్ణలీ స్వాపనర బహు బర్ష పూర్వే యిశాజుయ, యోయెలు ఓ దానియెలు ప్రభుత్తి భాబవాదామానకు దూరా, భాబవాణా ప్రకట హోలథులా । ఎహా కెంటి, కెబె, కాహాదూర, స్వాపనర కారణ అనెక బర్ష పూర్వే షేహి భాబవాదామానకు దూరా జణాల దిఅయాజథులా । యిశాజుయకు పుష్టక అన్నయాయి “శేష కాలరె ఏ రూప యటి. పదాప్రత్యుక్క గృహర పర్బత పర్బతగణర శిఖర ఉపరె స్వాపిత హేబ ఓ ఉప పర్బతగణ అపేక్ష ఉఱక్కుత హేబ, ఆఉ పముదాయ గోష్టి యాఉ ॥ కహిబె, తుమేమానె ఆఏ ఆమేమానె తాహాకు మార్గరె గమన కరిబా; కారణ షియోన తారు బ్యవస్తూ ఓ యిరుశాలమంతారు పదాప్రత్యుక్కర బాక్య నిర్ణత హేబ ॥” (యిశాజుయ 9:9,11)

“తహీ ఉరారె ఆమై పముదాయ ప్రాణా ఉపరె ఆపణా ఆభ్రా భాలిబా; తహీఱె తుమేమానకుర పుత్రగణ ఓ కన్యాగణ ఉబిష్యిత బాక్య ప్రచార కరిబె, తుమేమానకుర బృంద లోకమానె స్వపు దెఖ్చుబె । తుమేమానకుర యుబా లోకమానె దర్శన పాడుబె । ఆఉ షె పమయరె మధ్య ఆమై దాపదాషాగణర ఉపరె ఆపణార ఆభ్రా భాలిబా ॥” బోలి యోయెల 9:9,11, 9:15 రె లెఖాయాఏ । దానియెల 9:

୪ ଅନୁଯାୟୀ “ପୁଣି ସେହି ରାଜଗଣର ସମୟରେ ସର୍ଗସ୍ତ ପରମେଶ୍ୱର ଗୋଟିଏ ରାଜ୍ୟ ସ୍ଥାପନ କରିବେ ତାହା କଦାଚ ବିନଷ୍ଟ ହେବ ନାହିଁ । ମାତ୍ର ତାହା ଏହିସବୁ ରାଜ୍ୟକୁ ଖଣ୍ଡ ଖଣ୍ଡ କରି ଆପେ ଚିରସ୍ଥାୟୀ ହେବ ।”

ଏହିପରି ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ ରାଜ୍ୟ ସ୍ଥାପିତ ହେବାର ଅନେକ ଭାବବାଣୀ ବାଜବଲରେ ପଢ଼ିପାରୁ । ଖାଣ୍ଡ ଏପରି କହିଅଛନ୍ତି, “ଆଉ ମୁଁ ମଧ୍ୟ ତୁମ୍ଭକୁ କହୁଅଛି । ତୁମ୍ଭେ ପିତର, ପୁଣି ଏହି ପଥର ଉପରେ ମୁଁ ଆପଣା ମଣ୍ଡଳୀ ତୋଳିବି । ଆଉ ନରକର ବଳ ତାହାକୁ ପରାଜ୍ୟ କରିବ ନାହିଁ ।” (ମାଥୁର ୧୭ : ୧୮) । ଏହି ବାକ୍ୟ ଦ୍ୱାରା ସେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମଣ୍ଡଳୀ ସ୍ଥାପିତ ହୋଇ ନଥିଲା କିନ୍ତୁ ଶାଶ୍ଵତ ସ୍ଥାପିତ ହେବାର ଥିଲା ବୋଲି ଜାଣିପାରୁ । ପ୍ରେରିତ ପିତର ତାହାକୁ ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ ପୁତ୍ର ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ବୋଲି ସ୍ବାକାର କଲାପରେ ସେ ତାହାକୁ କହିଲେ “ହେ ଯୁନସର ପୁତ୍ର ଶିମୋନ ତୁମେ ଧନ୍ୟ, କାରଣ ମନୁଷ୍ୟ ତୁମ୍ଭ ନିକଟରେ ଏହା ପ୍ରକାଶ କରି ନାହିଁ ବରଂ ମୋହର ସର୍ଗସ୍ତ ପିତା ପ୍ରକାଶ କରିଅଛନ୍ତି ।” (ମାଥୁର ୧୭ : ୧୭) ପିତର କରିଥିବା ସ୍ବାକାର ଉପରେ ସେ ମଣ୍ଡଳୀ ତୋଳିବି ବୋଲି ପ୍ରତିଜ୍ଞା କରିଥିଲେ । ପିତର କଥାର ସ୍ବାକାର କରିଥିଲେ ? ସେ, ଯାଶୁକୁ ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ ପୁତ୍ର ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ବୋଲି ସ୍ବାକାର କରିଥିଲେ । ତେଣୁ କରି ମଣ୍ଡଳୀ ପିତରଙ୍କ ନାମରେ ସ୍ଥାପିତ ନ ହୋଇ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସ୍ଥାପିତ ହୋଇଥିଲା । “ମୁଁ ଆପଣା ମଣ୍ଡଳୀ ତୋଳିବି” ବୋଲି ନିଜେ ଯାଶୁଖ୍ରୀଷ୍ଟ କରିଥିଲେ । ମଣ୍ଡଳୀ ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କର ନୁହେଁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କର । ତେଣୁ ତାହା ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ମଣ୍ଡଳୀ (Church of Christ) ବୋଲି ନାମିତ ହେବା ଆବଶ୍ୟକ ।

ମାର୍କ ୧:୧ ଅନୁଯାୟୀ, ‘ପୁନଃ ସେ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ସତ୍ୟ କହୁଅଛି, ଜିଶ୍ଵର ରାଜ୍ୟକୁ ପରାକ୍ରମରେ ଉପସ୍ଥିତ ନ ଦେଖୁବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏଠାରେ ଠିଆ ହୋଇଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେତେକ କୌଣସି ପ୍ରକାରେ ମୃତ୍ୟୁର ଆସ୍ଵାଦ ପାଇବେ ନାହିଁ ।” ଯାଶୁଖ୍ରୀଷ୍ଟ ତାହାଙ୍କ ରାଜ୍ୟର ଅର୍ଥାତ ମଣ୍ଡଳୀର ସ୍ଥାପନ ବିଶ୍ୱଯରେ ପ୍ରତିଜ୍ଞା କରି ଅଛନ୍ତି । ସେହି ସମୟରେ ଯାଶୁକୁ ଘେରି ଠିଆ ହୋଇଥିବା ଲୋକ ସମୂହଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେତେକ, ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ ରାଜ୍ୟ ପରାକ୍ରମରେ ଉପସ୍ଥିତ ହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଜାବିତ ଥିବେ । ଏତଦ୍ୱାରା ଆସ୍ଵେମାନେ ଏହା ଜାଣିପାରୁ ଯେ, ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ ରାଜ୍ୟ ବା ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ମଣ୍ଡଳୀ ଅବିଳମ୍ବେ ସ୍ଥାପନ ହେବାର ଥିଲା ।

ପ୍ରେରିତ ଦିତୀୟ ଅଧ୍ୟାୟରେ ମଣ୍ଡଳୀ ସ୍ଥାପନର ସ୍ଥନର ବିବରଣ ପଢ଼ିପାରୁ । ପବିତ୍ରାଭାବୀ, ପେଣ୍ଟିକଷ୍ଟ ଦିନରେ ଅବତରଣ କରିଥିଲେ । ପ୍ରେରିତମାନେ ପବିତ୍ର ଆଭାକୁ

ବାସ୍ତିପୁରେ ବାସ୍ତିଜିତ ହୋଇ, କିଭିନ୍ନ ଭାଷାରେ କଥା କହିବାକୁ ଓ ଅନେକ ଆଶ୍ରୟ କର୍ମ କରିବାକୁ ଶକ୍ତି ପାଇଥିଲେ । ତେଣୁକରି ମାର୍କ ୯ : ୧ ରେ ଯାଶୁ କହିଥୁବା ବାକ୍ୟ ଏଠାରେ ସଫଳ ହୋଇଅଛି । ପିତର ମଧ୍ୟ “ଯୋଯେଲ ଭାବବାଦାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଯାହା ଉଚ୍ଚି ଅଛି ଏ ସେହି ଘଣଣା” (ପ୍ରେରିତ ୨ : ୧୭) ବୋଲି କହିଅଛନ୍ତି । ତପୁରେ ସେ, ଯୋଯେଲ ଭାବବାଦାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରକାଶିତ ଭାବବାଣୀ ଉଲ୍ଲେଖ କରନ୍ତି ।

ଶିଶୁରଙ୍କ ସ୍ଥାପିତ ରାଜ୍ୟ ଅଟଳ । ଯେଣୁ ଏହୁ ପତ୍ରର ଲେଖକ ଏପରି ଲେଖନ୍ତି, “ଅଚେବ ଅଟଳ ରାଜ୍ୟ ପ୍ରାୟ ହେବାରୁ ଆସ, ଆସେମାନେ କୃତଙ୍ଗ ହୋଇ ଭୟ ଓ ଭକ୍ତି ସହକାରେ ଶିଶୁରଙ୍କ ସତ୍ତୋଷଜନକ ଉପାସନା କରୁ । କାରଣ ଆସେମାନଙ୍କର ଶିଶୁର ଗ୍ରାସକାରୀ ଅଗ୍ରିସ୍ଵରୂପ ।” (ଏହୀ ୧୨ : ୨୮) ଶିଶୁରଙ୍କ ରାଜ୍ୟ ଅର୍ଥାତ୍ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କର ମଣ୍ଡଳୀ ଏବେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ରହିଅଛି ଓ ରହିଥୁବ ଏହିପରି ଭାବେ, ଦାନିଯେଲ ୨ : ୪୯ ସଫଳ ହୋଇଅଛି ।

ପେଣ୍ଟିକଣ୍ଠ ଦିନରେ, ମଣ୍ଡଳୀର ସ୍ଥାପନ ହେବା ଦ୍ୱାରା ଯିଶାରଯଙ୍କ ଲିଖୁତ (ଯିଶାରଯ ୨ : ୨, ୩) ଭାବବାଣୀ ସଫଳ ହୋଇ ଅଛି । ମଣ୍ଡଳୀ ଯିରୁଶାଲମରେ, ଖ୍ରୀ:ପୂ ନାମ ରେ ସ୍ଥାପିତ ହୋଇଥିଲା । ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ସୁମାଗର ପ୍ରଚାର କରାଗଲା ଓ ଯେଉଁମାନେ ଶିଶୁରଙ୍କ ବାକ୍ୟକୁ ଆଞ୍ଚାକାରୀ ହେଲେ, ସେମାନଙ୍କୁ ସେ ତାହାଙ୍କ ମଣ୍ଡଳୀରେ ଯୋଗ କଲେ । (ପ୍ରେରିତ ୨ : ୪୭) । ମାଥୁଭ୍ରୀ ୧୨:୧୮ ଭାକ୍ୟରେ ଯାଶୁ ଆପଣା ମଣ୍ଡଳୀ ତୋଳିବା ପାଇଁ ପ୍ରତିଜ୍ଞା କରିଥିଲେ ଓ ସେ ଆପଣା ଶିଶୁମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସେ ତୋଳିଥିଲେ । ସେହି ମଣ୍ଡଳୀ ପ୍ରତ୍ଯର ଉପରେ ସ୍ଥାପିତ ହୋଇଥିଲା ଓ ସେହି ପ୍ରତ୍ଯର ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଅଟଳ । (୧ମ କରିତ୍ତ୍ଵ ୩: ୧୧)

ପିତର କିମ୍ବା ଯୋହନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ମଣ୍ଡଳୀ ସ୍ଥାପିତ ନ ହୋଇ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସ୍ଥାପିତ ହୋଇଥିଲା । ତେବେ ଆସେମାନେ କେଉଁ ମଣ୍ଡଳୀର ସଭ୍ୟ ହେବା ଆବଶ୍ୟକ ? ଆସେମାନେ, ଶିଶୁରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଯୋଜିତ, ଭବିଷ୍ୟତବାଣୀ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରକାଶିତ ଓ ତାହାଙ୍କ ପୁତ୍ରଙ୍କ ରକ୍ତଦ୍ୱାରା ସ୍ଥାପିତ ମଣ୍ଡଳୀର ସଭ୍ୟ ହେବା ଆବଶ୍ୟକ ।

ଆଜି, ଜଗତରେ ଅନେକ ମନୁଷ୍ୟ ସ୍ଥାପିତ ମଣ୍ଡଳୀଗୁଡ଼ିକ ରହିଅଛି । ସେଗୁଡ଼ିକ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସ୍ଥାପିତ ନୁହେଁ । ଖ୍ରୀଷ୍ଟ, ମଣ୍ଡଳୀ ରୂପେ ଶରାଗରୁ ମଣ୍ଡଳ ସ୍ଵରୂପ (କଳସୀ ୧ : ୧୮) ସେ ତାହାର ଭାଣକର୍ତ୍ତା (ଏଫିସା ୫ : ୨୩) ଓ ଜିଜିମୂଳ ଅଗନ୍ତ (୧ମ କରିତ୍ତ୍ଵ ୩: ୧୧) । ଏହି ମଣ୍ଡଳୀ ତାହାଙ୍କ ନାମ ଧାରଣ କରେ (ଗୋମାଯ ୧୭ : ୧୭) । ଆଉ ତାହାଙ୍କ ନେଇଯିବା ପାଇଁ ସେ ପୁନର୍ବାର ଫେରି ଆସିବେ । (ଏଫିସା ୫: ୨୭)

ତେଣୁ କରି, ଆସମାନେ ସେହି ମଣ୍ଡଳାର ସତ୍ୟ ହେବା ।

ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ସ୍ମୃପିତ ମଣ୍ଡଳ ଓ ମନୁଷ୍ୟ ସ୍ମୃପିତ ମଣ୍ଡଳମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ପାର୍ଥକ୍ୟ କିପରି ଜାଣି ପାରିବା ? ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ମଣ୍ଡଳ ଯିରୁଶାଲମରେ, ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଜନ୍ମ ଗାନ୍ଧା ରେ ସ୍ମୃପିତ ହୋଇଥିଲା । ଏହା ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ନାମ ଧାରଣ କରି, ନୂତନ ନିଯମରେ ଲିଖିତ ପଦ୍ଧତି ଅନୁସରଣ କରେ । ଏହିଥା ୪:୪ ରେ ଲିଖିତ ବାକ୍ୟାନ୍ୟାୟୀ, କେବଳ ଏକ ମଣ୍ଡଳ ଅଛି । ସେହି ମଣ୍ଡଳ, ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ମଣ୍ଡଳ ଅଟେ ।

- J.C. Choate

ଅତ୍ୟନ୍ତ ପ୍ରିୟ ଦାନିଯେଲ୍ (Greatly Beloved Daniel)

ଦାନିଯେଲ୍, ବାଇବଳରେ ଲିଖିତ ଏପରି ଏକ ବ୍ୟକ୍ତି ଯାହାଙ୍କ ବିଷୟରେ କେବେ ବି କୌଣସି ମନ୍ଦ ବିଷୟ ଲେଖାଯାଏ ନାହିଁ । ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଅତ୍ୟନ୍ତ ପ୍ରିୟ ସେବକଙ୍କ ପରିଚୟା ଉତ୍ସାହକୀୟମାନଙ୍କ ବାବିଲ ଦେଶର ବଦୀଭୂର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ସତ୍ୱରୀ ବର୍ଷ କାଳ ପରିବ୍ୟାପ୍ତ ଥିଲା । ‘ଦାନିଯେଲ୍’ ନାମର ଅର୍ଥ ‘ସଦାପ୍ରଭୁ ମୋହର ବିଚାରକର୍ତ୍ତା’, ସେ ଓ ତାହାଙ୍କ ତିନିମିତ୍ର ଶତ୍ରୁକ, ମୌର୍ଶିକ ଓ ଆବେନଗୋ ଖ୍ରୀ.ପ୍ଲ. ୭୦୪ ବର୍ଷରେ ରାଜା ନବଖେଦନିଷ୍ଠରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ବହା ରୂପେ ଉତ୍ସାହକୀୟ ଦେଶରୁ ବାବିଲ ଦେଶକୁ ନୀତ ହୋଇଥିଲେ । ସେମାନେ ରାଜବଂଶଙ୍କ ଅର୍ଥାତ୍ ଦାଉଦ ରାଜାଙ୍କ ବଂଶଙ୍କ ଥିଲେ ।

ରାଜ ଦରବାରରେ ପରିଚୟାରେ ଉପୟୁକ୍ତ “.....ନିଖୁତ, ସୁନ୍ଦର ଓ ସମସ୍ତ ଜ୍ଞାନରେ ନିପୁଣ, ବିଦ୍ୟାରେ ବିଚକ୍ଷଣ, ବୁଦ୍ଧିରେ ବିଜ୍ଞ ଓ ରାଜପ୍ରାସାଦରେ ଠିଆ ହେବାକୁ ଯୋଗ୍ୟ କେତେକ ଯୁବା ଲୋକଙ୍କୁ ଆଣିବାକୁ ଓ କଲଦୀୟ ବିଦ୍ୟା ଓ ଭାଷା ଶିଖାଇବାକୁ ଆପଣାର ନିପୁଞ୍ଚକାହୁପାତି ଅସଦଙ୍କୁ....” ରାଜା ନବଖେଦନିଷ୍ଠର ଆଜ୍ଞା ଦେଲେ । (ଦାନିଯେଲ୍ ୧:୪) ସେମାନଙ୍କ ଖାଦ୍ୟ ରାଜାଙ୍କ ଆହାରୀୟ କ୍ରବ୍ୟଗୁ ଓ ପାନୀୟ ରାଜକୀୟ ଦ୍ୱାକ୍ଷାରସରୁ ଦେନିକ ଅଂଶ ଦେବା ପାଇଁ ରାଜାଙ୍କା ହେଲା । ଉତ୍ସାହକୀୟ ଯୁବକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଦାନିଯେଲ୍, ଶତ୍ରୁକ, ମୌର୍ଶିକ ଓ ଅବେଦନଗୋ ମନୋନୀତ ହେଲେ । କଲଦୀୟମାନଙ୍କ ବିଦ୍ୟା ଓ ଭାଷା ଶିକ୍ଷା ଦେଇ ତିନିବର୍ଷ

ପରେ ରାଜାଙ୍କ ସମ୍ବୁଧରେ ସେମାନଙ୍କୁ ଉପହିତ କରିବା ନିମନ୍ତେ ନପୁଂସକାଧୁପତି ଆଞ୍ଚାପିତ ହୋଇଥିଲେ ।

୧ମ ରାଜାଙ୍କି ୪:୨୯-୨୩ ପଦଗୁଡ଼ିକରେ ଶଳୋମନ ମହାରାଜଙ୍କ ମେଜର ଖାଦ୍ୟ ବିଷୟରେ ପଢ଼ିଥାଉଁ । ତତ୍ତ୍ଵଦୂଶ୍ୟ ବାବିଲର ମହାନ ରାଜା ନବନିର୍ମାଣରଙ୍କ ମେଜ ଅନେକ ସୁସାଦମ୍ଭୁତ ଖାଦ୍ୟରେ ଉପସ୍ଥିତ ଥିଲା । କିନ୍ତୁ , “ରାଜାର ଆହାରୀୟ ଦ୍ରୁବ୍ୟରେ ଓ ତାହାର ପାନୀୟ ଦ୍ରାକ୍ଷାରସରେ ଆପଣାକୁ ଅଶୁଭ ନ କରିବା ପାଇଁ ଦାନିଯେଲୁ ନିଜ ମନରେ ଛିର କଲେ, ଏହେତୁ ସେ ଯେପରି ଆପଣାକୁ ଅଶୁଭ ନ କରେ, ଏଥପାଇଁ ସେ ନପୁଂସକାଧୁପତିକି ନିବେଦନ କଲା ।” (ଦାନିଯେଲ ୧:୪) ।

ରାଜାଙ୍କ ମେଜର ପରିବେଶିତ ମାଂସ, ସେମାନଙ୍କ ଦେବତାଙ୍କ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟରେ ଅର୍ପିତ ବଳିର ମାଂସ ଥିଲା । ଦ୍ଵିତୀୟରେ ଲକ୍ଷ୍ମୀଏଲୀୟମାନଙ୍କ ଖାଦ୍ୟ ନିମନ୍ତେ କେତେକ ପଶୁ ଅଶୁଭ ରୂପେ ସଦାପ୍ରଭୁ ଆଜ୍ଞା ଦେଇଥିଲେ । (ଲେବୀ ୧୧ମ ପର୍ବ ଓ ପ୍ରେରିତ ୧୦:୫-୧୪) । ଯଦିଓ ରାଜା ସେମାନଙ୍କୁ ଆପଣା ଖାଦ୍ୟ ଭୋଜନ କରିବା ନିମନ୍ତେ ଆଜ୍ଞା କରିଥିଲେ, ଦାନିଯେଲ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ନିଷେଧୁତ ଖାଦ୍ୟ ଭୋଜନ କରି ଆପଣାକୁ ଅଶୁଭ ନ କରିବା ନିମନ୍ତେ ଆପଣା ମନରେ ଛିର କରିଥିଲେ । ରାଜାଙ୍କ-ଆଜ୍ଞା ପାଳନ କରିବା ଠାରୁ, ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଆଜ୍ଞା ପାଳନ କରିବା ସେ ଶ୍ରେଷ୍ଠତର ମନେ କରିଥିଲେ । ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଆଜ୍ଞା ପାଳନ ଅବଜ୍ଞା କରିବାର ଅର୍ଥ ଆପଣାକୁ ଅଶୁଭ କରିବା । ସେ ରାଜାଙ୍କ ଠାରୁ ଅଧିକ ଭାବେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଭୟ କରିଥିଲେ । ଯାକୁବଙ୍କ ପୃତ୍ର ଯୋଗେପ୍ତ, ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଭୟ କରି ପୋଟୀ ପାଇଙ୍କ ସ୍ତ୍ରୀଙ୍କ କାମଦୂଷିତ୍ତ ପଳାୟନ କରିଥିଲେ । (ଆଦି ୩:୩-୨୩) । ପାପର କ୍ଷଣିକ ସୁଖଭୋଗ ଅଂପେକ୍ଷା ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟରେ ଲୋକମାନଙ୍କ ସହିତ ବରଂ ଦୁଃଖଭୋଗ କରିବା ନିମନ୍ତେ ମୋଶା ପରିଦର୍ଶକ କରିବା କମ୍ପାଙ୍କ ପୃତ୍ର ରୂପେ ଖ୍ୟାତ ହେବା ନିମନ୍ତେ ସେ ନାମ୍ବି କରିଥିଲେ । (ଏବୁ ୧:୨୪-୨୭)

ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ବାକ୍ୟ ଅବଜ୍ଞା କରି, ଆସେମାନେ ଆପଣା ଆପଣାକୁ ଅଶୁଭ କରିଥାଉଁ । ବାଣୀଷ୍ଟ ଦ୍ୱାରା ଆସେମାନେ ଶ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ରକ୍ତରେ ଆପଣା ଆପଣା ପାପ ଠାରୁ ଆସେମାନେ ମୁକ୍ତ ହେଉ । ନୂତନ ନିୟମର ଲିଖିତ ଆଜ୍ଞାଗୁଡ଼ିକ ଅମାନ୍ୟ କରି, ଆସେମାନେ ଆପଣା ଆପଣାକୁ ଅଶୁଭ ନ କରୁ । ଯାଶୁ କହିଲେ, “.....କାରଣ ହୃଦୟରୁ କୁଟିତା, ନରହତ୍ୟା, ବ୍ୟର୍ତ୍ତିତା, ବେଶ୍ୟାଗମନ, ତୌର୍ଯ୍ୟ, ମିଥ୍ୟାବାଦୀ ଓ

ନିର୍ବାକୁ ବାହାରେ ଏହି ସମସ୍ତ ମନୁଷ୍ୟଙ୍କୁ ଅଶ୍ଵୁଚି କରେ.....” (ମାଥୁର ୧୫:୧୮-୨୦ ଓ ଯାକୁବ ୧:୨୭) । ଦାନିଯେଲଙ୍କ ସଦୃଶ୍ୟ ଆସେମାନେ, ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଆଜ୍ଞା ଅମାନ୍ୟ କରି, ଆପଣା ଆପଣାଙ୍କୁ ଅଶ୍ଵୁଚି ନ କରିବା ନିମନ୍ତେ ଆପଣା ମନରେ ଦୃଢ଼ ସଂକଳ୍ପ ନେଉ । ଇତ୍ତାଏଲ୍ ସନ୍ତାନମାନେ ବାବିଲ ଦେଶର ଦାସରୁ ଫେରି ଆସିବା ପରେ, “.....ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଅନୁସରଣ ଓ ପାଳନ କରିବାକୁ, ପୁଣି ରସ୍ତାଏଲ୍ ମଧ୍ୟରେ ବିଧୁ ଓ ଶାସନ ଶିକ୍ଷା ଦେବାକୁ ଆପଣା ମନ ନିବେଶ କରିଥିଲା ।” (ଏକ୍ତା ୩:୯) । ଉରମ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବା ନିମନ୍ତେ ଆସେମାନେ ଆପଣା, ହୃଦୟରେ ଦୃଢ଼ ନି ଶୁଣି ନେଉ

ଯୀଶୁ କହିଲେ, “.....ତୁ ମେମାନେ ପ୍ରଥମରେ ତାହାଙ୍କ ରାଜ୍ୟ ଓ ଧାର୍ମିକତା ଅନ୍ତର୍ଭବଣ କର, ଆଉ ଏହି ସମସ୍ତ ବିଶ୍ୱଯ ମଧ୍ୟ ତୁ ସମାନଙ୍କୁ ଦିଆଯିବ ।” (ମାଥୁର ୩:୩୩) । ପରମେଶ୍ୱର ବାକ୍ୟ, ତାହାଙ୍କ ସାନ୍ତିଧ ଅନ୍ତର୍ଭବଣ କରିବାକୁ, ଆସମାନଙ୍କ ଜୀବନରେ ପ୍ରଥମ ଜ୍ଞାନ ଦେବାକୁ, ଦୃଢ଼ ନିର୍ଣ୍ଣୟ ନେଉ । ପ୍ରଥମ ଶତାବ୍ଦୀର ଖ୍ରୀଷ୍ଟୀୟାନମାନଙ୍କ ସଦୃଶ୍ୟ ଆସେମାନେ “ପ୍ରେରିତମାନଙ୍କ ଶିକ୍ଷାରେ, ସହଭାଗିତାରେ ରୋଟୀ ଭାଙ୍ଗିବାରେ ଓ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବାରେ ନିବିଷ୍ଟ ଚିତ୍ତ ରହିବା ପାଇଁ ଆସମାନଙ୍କ ହୃଦୟରେ ଦୃଢ଼ ସଂକଳ୍ପ କରୁ (ପ୍ରେରିତ ୨:୪୨) । ମଣ୍ଡଳୀ ଉପାସନା ପରିଚ୍ୟାଗ ନ କରିବା ନିମନ୍ତେ ଆସେମାନେ ଆପଣା ଆପଣା ହୃଦୟରେ ଦୃଢ଼ ସଂକଳ୍ପ (ଏବ୍ରୀ ୧୦:୨୪) ନେଉ । ଦାନ ସଂଗ୍ରହ ବିଶ୍ୱଯରେ ପ୍ରେରିତ ପାଉଳ, କରଣୀ ମଣ୍ଡଳୀଙ୍କୁ କହନ୍ତି, “ପ୍ରତ୍ୟେକ ଜଣ ଆପଣା ହୃଦୟରେ ଯେପରି ସଂକଳ୍ପ କରିଅଛନ୍ତି, ସେହିପରି କରନ୍ତୁ, କୁଣ୍ଡିତ ଭାବରେ ନୁହେଁ ଅବା ବାଧିବାଧିକତା ହେତୁରୁ ନୁହେଁ, କାରଣ ଜିଶ୍ଵର ହୃଷ୍ଟିରଭାତାଙ୍କୁ ଭଲ ପାଆନ୍ତି ।” (୨ କରିଛା ୯:୩) । ବାଳକର ଗନ୍ଧବ୍ୟ ପଥରେ ତାହାଙ୍କୁ ଶିକ୍ଷିତ.... କରାଇବାକୁ, ଆସେମାନେ ଆସମାନଙ୍କ ହୃଦୟରେ ନିଶ୍ଚିତ କରୁ । (ହିତ ୨୨:୩) । ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ବାକ୍ୟ ପ୍ରତିଦିନ ଧାନ କରି, ପ୍ରାର୍ଥନାଶାଳୀ ଜୀବନ୍ୟାପନ କରିବା ନିମନ୍ତେ ଆସମାନଙ୍କ ହୃଦୟରେ ଦୃଢ଼ ସଂକଳ୍ପ ନେଉ ।

“.....ଯାହା ଯାହା ସତ୍ୟ, ଯାହା ଯାହା ଆଦରଣୀୟ, ଯାହା ଯାହା ଯଥାର୍ଥ, ଯାହା ଯାହା ବିଶ୍ୱବିଜ୍ଞାନ, ଯାହା ଯାହା ସ୍ମୁଖ୍ୟାତିଯୁକ୍ତ, ଯେକୌଣସି ସଦ୍ଗୁଣ ଓ ପ୍ରଶଂସାର ବିଶ୍ୱଯ ଥାଏ (ପିଲିପ ୪:୮) ଅନ୍ତର୍ଭବଣ କରିବା ନିମନ୍ତେ ଆସେମାନେ ଦାନିଯେଲ ଓ ତାହାଙ୍କ ସାଥ ସଦୃଶ୍ୟ ଦୃଢ଼ ସଂକଳ୍ପ କଲେ, ଆଶୀର୍ବାଦ ପ୍ରାୟ ହେବା । (ଦାନ ୧:୯) । ନମ୍ବୁଦ୍ଧାକାଧିପତି ଅସନ ସେମାନଙ୍କୁ ଦଶବିନ ପରୀକ୍ଷା କରିବା ପରେ,

ଶାଦ୍ୟ ନିମତ୍ତେ ଶାସ୍ୟ ଓ ପାନୀୟ ନିମତ୍ତେ ଜଳ ନିମତ୍ତେ ଜଳ ନିମତ୍ତେ ଅନୁମତି ଦେଲେ । ତିନିବର୍ଷ ଶେଷରେ ଭାନିଯେଲ ଓ ତାହାଙ୍କ ତିନି ସାଥକ ସମାଜ କେହି ଦେଖା ଗଲେ ନାହିଁ । ଦେଶର ଜ୍ଞାନୀମାନଙ୍କ ଅପେକ୍ଷା, ସେମାନେ ଦଶଶୂଣ ଜ୍ଞାନୀ ଓ ଦକ୍ଷ ପ୍ରମାଣିତ ହେଲେ । (ଭାନିଯେଲ ୧:୨୦) ।

ପ୍ରେରିତ ପାଉଳ ଯୁବକ ତିମଥଙ୍କୁ ଲେଖୁଥିଲେ, “ଭିଶ୍ଵର ପରାୟଣତା ଜୀବନ୍ୟାପନ କରିବା ନିମତ୍ତେ ଅଭ୍ୟାସ କର.... ମୁଁ ନ ଯିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଶାସ୍ୟ ପାଠ, ଉପଦେଶ ଓ ଶିକ୍ଷାଦାନରେ ମନ୍ୟୋଗ କର..... ଏହି ସମସ୍ତ ବିଷୟରେ ମନ୍ୟୋଗୀ ହୁଅ, ସେହି ସବୁରେ ପ୍ରବୃତ୍ତ ଥାଅ ।” (୧ମ ଭାଗ ୪:୭, ୧୩-୧୪) । ସହାପ୍ରଭୁଙ୍କ ସେବକ ଭାନିଯେଲ ଭିଶ୍ଵର ପରାୟଣତା ଅଭ୍ୟାସ କରୁଥିଲେ । ତାହାଙ୍କ ବିଷୟରେ କୁହାଯାଏ, “ଅନନ୍ତର ଏହି ଲେଖା ସ୍ଵାକ୍ଷରିତ ହୋଇଥାଛି ବୋଲି ଜାଣିଲା ଭଭାରେ ଦାନିଯେଲ ଆପଣା ଗୁହକୁ ଗଲେ, ତାଙ୍କ କୋଠରାଇ ଖେଳା ଯିରୁଶାଲମ ଆଡ଼େ ମେଲା ଥିଲା, ପୁଣି ସେ ପୂର୍ବେ ଯେପରି ଲଭିଥାଆଛି, ଚଦନ୍ତୁସାରେ ଦିନ ମଧ୍ୟରେ ତିନିଥର ଆଶ୍ୱୁପାତି ପ୍ରାର୍ଥନା କଲେ ଓ ଆପଣା ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଛାମୁରେ ଧନ୍ୟବାଦ ପ୍ରଦାନ କଲେ ।” (ଭାନିଯେଲ ୩:୧୦) । ଭାନିଯେଲ ଓ ଯୁବକ ତୀମଥ ସଦୃଶ୍ୟ ଆସେମାନେ ଭିଶ୍ଵର ପରାୟଣତା ଅଭ୍ୟାସ କରୁ, ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଆଞ୍ଚାରୁ ବିମୁଖ ନହେବା ନିମତ୍ତେ, ଆନ୍ତମାନଙ୍କ ହୃଦୟରେ ଦୃଢ଼ ସଂକଳ୍ପ ନେଲେ, ଆସେମାନେ ମଧ୍ୟ ସହାପ୍ରଭୁଙ୍କ “ଅତିପ୍ରିୟ” ସ୍ଵତାନ ହୋଇପାରିବା ।

- *Kabita Gootum*

ପ୍ରସ୍ତୁତ ହେଉ (Preparation)

ଶଳୋମନଙ୍କ ପୁତ୍ର ରିହବିଯାମ ଏକ ଭଜମ ରାଜା ନ ଥିଲେ । ପ୍ରଜମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଭାହାଙ୍କ ଭାରୀ କର ହ୍ଵାରା ଲକ୍ଷ୍ମୀଏଲ ରାଜ୍ୟ ବିଭତ୍ତ ହୋଇଥିଲା । ତାହାଙ୍କ ରାଜତ ନରୀମନ୍ୟ ଥିଲା ଓ ସେ ସହାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିରେ କୁଳମ୍ କଲେ । ତାହାଙ୍କ ବିଷୟରେ ବାକ୍ୟ କହେ, ‘ପୁଣି ସହାପ୍ରଭୁଙ୍କର ଅନ୍ତର୍ଶଶ କରିବା ପାଇଁ ଆପଣା ମନ ନିବିଷ୍ଟ ନ କରିବାରୁ କୁଳମ୍ କଲା ।’ (କ୍ରିତୀୟ ବଂଶାବଳୀ ୧୨:୧୪) ।

ଆଜିର ସମାଜ ଏହି ଦୋଷରେ ଦୋଷୀ ସାବ୍ୟସ୍ତ ହେଉଅଛି । କାରଣ ଲୋକେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ସତ୍ତ୍ଵ ହୃଦୟରେ ଅନ୍ତେଷ୍ଟଣ କରୁ ନାହାନ୍ତି । ଚାଷ ଜମିରେ ବୀଜବପନ କରିବା ନିମତ୍ତେ ମାଟିକୁ ଯେପରି ପ୍ରସ୍ତୁତ କରାଯାଏ, ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ ବୀଜରୂପ ବିହନ ବପନ ନିମତ୍ତେ ଆସମାନଙ୍କ ହୃଦୟରୂପକ ଭୂମି ପ୍ରସ୍ତୁତ କରୁ ।

ତାହାଙ୍କ ଇଚ୍ଛା ପାକନ କରିବା ନିମତ୍ତେ, ସଦାପ୍ରଭୁ ଆସମାନଙ୍କୁ ବଳକ୍ଷାର କରନ୍ତି ନାହିଁ । ସେ ଆପଣା ସାଦୃଶ୍ୟରେ ସୃଷ୍ଟି ମନୁଷ୍ୟର ଶୌରବ କରନ୍ତି । ଆସମାନେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ସେବା ନିମତ୍ତେ, ଆପଣାକୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରୁ । ସିନ୍ଧ୍ୟ ପର୍ବତରୁ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଆଜ୍ଞାଗୁଡ଼ିକ ପ୍ରାସ୍ତ ହେବା ନିମତ୍ତେ ଇତ୍ତାଖଳୀୟମାନେ ତିନି ଦିନ ଆପଣା ଆପଣାକୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିଥିଲେ । (ଯାତ୍ରା ୧୯:୧୦-୧୧) ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଆଗମନ ନିମତ୍ତେ ଜଗତ, ହଜାର ହଜାର ବର୍ଷ ପୂର୍ବେ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇଥିଲା । ମନୁଷ୍ୟର ପାପରେ ପଢ଼ିତ ହେବା ଦିନବିଷ୍ଟ ତ୍ରାଣକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ଆଗମନ ପ୍ରତିଜ୍ଞାତ ହୋଇଅଛି । ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ରାଜ୍ୟର (ମଣ୍ଡଳୀର) ଶାପନ ପୂର୍ବେ, ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କ ହୃଦୟ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରାଯାଇଥିଲା । ବାଦ୍ୟଜକ ଯୋହନ ଓ ଯାଶୁଖ୍ରୀଷ୍ଟ ନିଜେ, ‘ସ୍ଵର୍ଗରାଜ୍ୟ ସନ୍ନିକଟ’ ବୋଲି ପ୍ରତାର ଆରମ୍ଭ କରିଥିବା ବିଷୟ ମାଥିରୁ ଗା:୧-୨, ୪:୧୭ ପଦରେ ପଢ଼ିଆଉ । ସ୍ଵର୍ଗରାଜ୍ୟରେ ପ୍ରବେଶ କରିବା ପୂର୍ବେ ମନୁଷ୍ୟ ଶିକ୍ଷିତ ହେବା ଆବଶ୍ୟକ ଜାଣି ଯାଶ୍ଵୁ ଶିକ୍ଷା ଦେବାକୁ ଆରମ୍ଭ କଲେ । (ଲୁକ ୮:୧-୧୮) । ସ୍ଵର୍ଗରାଜ୍ୟରେ ପ୍ରବେଶ କରିବା ନିମତ୍ତେ ମନୁଷ୍ୟକୁ ପୁନଃଜନ୍ମ ନେବା ଆବଶ୍ୟକ ବୋଲି ସେ ଯୋହନ ଗା:୩-୪ ରେ ଶିକ୍ଷା ଦେଇଅଛନ୍ତି । (ଯୋହନ ଗା:୩-୪) । ତାହାଙ୍କ ରାଜ୍ୟ ଏକ କର୍ମକ୍ଷେତ୍ର ଓ ଜାଳତ ଅଭିବୃତ୍ତିର ଶ୍ଵାନ, ଏହା ସେ ଆପଣା ଉଦାହରଣ ଦ୍ୱାରା ଆସମାନଙ୍କୁ ଶିକ୍ଷା ଦିଅନ୍ତି ।

ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ପରିଚିର୍ୟା ନିମତ୍ତେ ଆସମାନଙ୍କୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହେବା ଆବଶ୍ୟକ । “ଜିଶ୍ଵରଙ୍କର ନିକଟବର୍ଷୀ ହୁଅ, ସେଥିରେ ସେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ନିକଟବର୍ଷୀ ହେବେ । ହେ ପାପୀମାନେ, ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ହସ୍ତ ଶୁଦ୍ଧ କର, ପୁଣି, ହେ ଦ୍ୱିମନା ମାନେ, ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ହୃଦୟ ଶୁଦ୍ଧ କର । ଖେଦଯୁକ୍ତ ଓ ଶୋକାର୍ଥ ହୋଇ ରୋଦନ କର, ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ହାସ୍ୟ ଶୋକରେ ଓ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ଆନନ୍ଦ ବିଷାଦରେ ପରିଣତ ହେଉ । ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଛାମୁରେ ଆପଣା ଆପଣାକୁ ନତ କର, ତାହାହେଲେ ସେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଉନତ କରିବେ ।” (ଯାକୁବ ୪:୮-୧୦) । ଆସମାନଙ୍କ ପାପମନ୍ୟ ପିତ୍ର ବିଷୟରେ ଝାତ ହୋଇ, ମନ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରି, ତାହାଙ୍କ ବାକ୍ୟର ଆଜ୍ଞାବହ ହେଉ ।

ମନୁଷ୍ୟମାନେ ସତ୍ୟ ଶିକ୍ଷା ପ୍ରତି ଆସନ୍ତ ହୁଅଛି । (ଯୋହନ ୭:୪୪-

୪୫) ସତ୍ୟ ଆମ୍ବମାନଙ୍କୁ ମୁହଁ କରେ (ଯୋହନ୍ ୮:୩୭) । ଯୀଶୁଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଆମ୍ବମାନଙ୍କ ନିମତ୍ତେ ମୃଦୁୟ ଭୋଗିଲେ, ସମାଧୁ ପ୍ରାସ୍ତୁ ହେଲେ ଓ ତୃତୀୟ ଦିନରେ ପୁନଃରୁଥୁତ ହେଲେ । (୧ମ କରିଛୀ ୧୪:୧-୪) । ସତ୍ୟମାନଙ୍କୁ ତିନୋଟି ଆଜ୍ଞା ଦିଏ, ବିଶ୍ଵାସ, ମନ ପରିବର୍ତ୍ତନ ଓ ବାସ୍ତିସ୍ତା । (ମାର୍କ ୧୩:୧୪-୧୭, ପ୍ରେରିତ ୨:୩୮) । ଏପରି ଭାବେ ବାସ୍ତିଜିତ ହେବା ପ୍ରତ୍ୟେକେ, ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଦ୍ୱାରା, ମଣ୍ଡଳୀରେ ସଂଯୁକ୍ତ ହୁଅଛି । (ପ୍ରେରିତ ୨:୪୭)

ଏହା ଆମିକ ଜୀବନ ପଥର ଅନ୍ତ ନୁହଁ, ଆରମ୍ଭ ମାତ୍ର । ପ୍ରଭୁଙ୍କ ପ୍ରତ୍ୟେକ ସେବାକ୍ଷେତ୍ରରେ ପ୍ରସ୍ତୁତ ରହିବା ଆବଶ୍ୟକ । ଅପ୍ରସ୍ତୁତ ଭାବେ ପ୍ରଭୁ ଭୋଜରେ ଭାଗୀ ହେଲେ, ଅଭିଶପ୍ତ ହେବା । (ପ୍ରେରିତ ୨୦:୭) । ଯୀଶୁଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ମରଣ, ସମାଧୁ ଓ ପୁନଃରୁଥାନର ସ୍ମରଣାର୍ଥେ ଏହି ଭୋଜରେ ଭାଗୀ ହେବା ନିମତ୍ତେ, ଆମ୍ବମାନେ ଆଜ୍ଞାପିତ ହୋଇଥାଏ (୧ କରିଛୀ ୧୧:୨୩-୨୭) । ପ୍ରେରିତ ପାଉଳ ଖ୍ରୀଷ୍ଟିଆନମାନଙ୍କୁ ସତର୍କ କରି କହୁଛି, “....ଯେକେହି ଅଯୋଗ୍ୟ ଭାବରେ, ପ୍ରଭୁଙ୍କର ଏହି ରୋଟୀ ଭୋଜନ କରେ କିମ୍ବା ଏହି ପାତ୍ରରୁ ପାନ କରେ, ସେ ପ୍ରଭୁଙ୍କର ଶରୀରର ଓ ରତ୍ନର ଦ୍ୱାୟା ହେବ ।” (୧ମ କରିଛୀ ୧୧:୨୭) ଏଠାରେ ‘ଅଯୋଗ୍ୟ’ର ଅର୍ଥ ଅପ୍ରସ୍ତୁତ ଭାବେ । ଯେକେହି ଅପ୍ରସ୍ତୁତ ଭାବେ ଅର୍ଥାତ୍ ବିଶେଷ ନ ମଣି ପ୍ରଭୁ ଭୋଜରେ ଭାଗୀ ହୁଏ, ସେ ଆପଣା ନିମତ୍ତେ ଦଶ ସଞ୍ଚିତ କରେ । (୨୯ ତମ ପଦ)

ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଗୀତ, ଷ୍ଟୋତ୍ର ଓ ସଂକାରନ ଦ୍ୱାରା ପରିଷିଦ୍ଧିତିର ଶିକ୍ଷା ଓ ନେତନା ଦେଉ (କଲୟୀ ୩:୨୭ ଓ ଏଣ୍ଟିଷୀ ୪:୧୯) ଆରାଧନାର କୌଣସି ଅଂଶ, ଅପ୍ରସ୍ତୁତ ଭାବେ ଅର୍ପଣା କଲେ, ତାହା ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଅତ୍ରାହ୍ୟ ହୁଏ । ପ୍ରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ବାକ୍ୟ ଶିକ୍ଷା ଦେବା ନିମତ୍ତେ ଆପଣା ଆପଣାକୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରୁ । “ଯେଣୁ ଏକ୍ତା ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ବ୍ୟକ୍ଷା ଅନୁସନ୍ଧାନ ଓ ପାଳନ କରିବାକୁ, ପୁଣି ଉତ୍ସାହିତ ମଧ୍ୟରେ ବିଦ୍ୟ ଓ ଶାସନ ଶିକ୍ଷା ଦେବାକୁ ଆପଣା ମନ ନିବେଶ କରିଥିଲା ।” (ଏକ୍ତା ୭:୧୦) । ଶିକ୍ଷକ ଆପେ ସୂନ୍ନଭାବେ ଶିକ୍ଷା ନକଲେ, ସେ କିପରି ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଶିକ୍ଷା ଦେଇପାରିବ । ଅନ୍ତକୁ ବାଟ ଦେଖାଇଲେ, ଦୁହଁ ଖାତରେ ପଡ଼ିବେ । (ମାଥୁର ୧୪:୧୪)

ଆସ, ଆମ୍ବମାନେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ମାର୍ଗ ଅନ୍ୟସଙ୍ଗ କରିବା ନିମତ୍ତେ ମନ ନିବିଷ୍ଟ କରିବା ।

- Clifford Dixon

* * *

ଆପଣାକୁ ନମ୍ର କର (Humble Yourself)

“ଶ୍ରୀଷ୍ଟ ଯାଶୁଙ୍କର ଯେପରି ମନ ଥିଲା, ତୁମସାନଙ୍କର ସେହିପରି ମନ ହେଉ, ସେ ଜିଶ୍ଵର ରୂପୀ ହେଲେ ହେଁ ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ ସହିତ ସମାନ ହୋଇ ଚିହ୍ନିବା ନିଜ ନିମତ୍ତେ ଧରି ରଖିବାର ବିଷୟ ମନେ କଲେ ନାହିଁ, କିନ୍ତୁ ମନୁଷ୍ୟ ସଦୃଶ୍ୟ ହୋଇ ଦାସ ରୂପ ଧାରଣ କରି ଆପଣାକୁ ଶୁନ୍ୟ କଲେ, ପୁଣି, ମନୁଷ୍ୟଭାବରେ ଦେଖାଯାଇ ମୃତ୍ୟୁ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆଜ୍ଞାବହ ହୋଇ ଆପଣାକୁ ଅବନତ କଲେ ।” (ପିଲିପ ୨:୫-୭)

ଯାଶୁଙ୍କ୍ରୀଷ୍ଟ ନମ୍ରତାର ପ୍ରତିରୂପ । ପ୍ରକୃତ ଶ୍ରୀଷ୍ଟିଯାନମାନେ ତାହାଙ୍କ ଆଦର୍ଶ ଅନୁସରଣ କରନ୍ତି । ଯାଶୁ ଜିଶ୍ଵର ସ୍ଵରୂପୀ ହେଲେ ହେଁ, ଆପଣା ସମସ୍ତ ଗୋରବ ତ୍ୟାଗ କରି ମନୁଷ୍ୟ ରୂପରେ ଦାସ ରୂପ ଧାରଣ କରିଥିଲେ ।

ଏହି ଜଗତରେ ତାହାଙ୍କର ସ୍ଵରୂପ କିଅବା ମୁଣ୍ଡ ଗୁଣ୍ଡିବାର ସ୍ନାନ ନଥିଲା । ଶେଷରେ ସେ ନମ୍ରତା ସହ ରୋମୀୟ କୁଶ ଚଢ଼ି, ଅତ୍ୟଧିକ କଷ ଓ ଲଜ୍ଜାକର ମୃତ୍ୟୁ ବରଣ କରିଥିଲେ । ସେ ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ରକ୍ଷା କରିବା ନିମତ୍ତେ ଆପଣାକୁ ଅବନତ କରିଥିବାରୁ, ପିତା ପରମେଶ୍ୱର ତାହାଙ୍କୁ ମହିମାନ୍ତ୍ରିତ କରି ସ୍ଵର୍ଗ ଓ ପୃଥିବୀରେ ସର୍ବୋକୁଷମ ନାମ ତାହାଙ୍କୁ ପ୍ରଦାନ କଲେ, ଯଦି ଆସମାନେ ତାହାଙ୍କ ସଦୃଶ୍ୟ ଆପଣା ଆପଣାକୁ ନନ୍ତ କରି ଆସମାନଙ୍କ ପ୍ରତିବାସୀଙ୍କର ସେବା କରୁ, ସେ ଆସମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଉନ୍ନତ କରି ମହିମାନ୍ତ୍ରିତ କରିବେ ।

ମୁକୃତ ପ୍ରାସି ପୁର୍ବେ କୁଶ ବା କଷ ସହ୍ୟ କରିବାକୁ ପଡ଼େ । ନମ୍ରତା, ଦ୍ୱାରା ପ୍ରକୃତି ମହନତା ପ୍ରାସୁ ହୁଏ । “ମୋତେ ପ୍ରଦର ଅନୁଗ୍ରହ ଦ୍ୱାରା ମୁଁ ତୁମସାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଥିବା ପ୍ରତ୍ୟେକ ଜଣଙ୍କୁ କହୁଅଛି, ଆପଣା ବିଷୟରେ ଯେପରି ମନେ କରିବା ଉଚିତ, ତାହା ଠାରୁ ଆପଣାକୁ ଅଧିକ ବଡ଼ ମନେ ନକର, କିନ୍ତୁ ଜିଶ୍ଵର ଯାହାକୁ ଯେଉଁ ପରିମାଣରେ ବିଶ୍ଵାସ ବିବରଣ କରିଅଛନ୍ତି, ସେହି ଅନୁସାରେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଜଣ ସୁଦୋଧର ପରି ଆପଣା ବିଷୟରେ ମନେ କର ।” (ରୋମୀୟ ୧୨:୩)

ଆପଣା ବିଷୟରେ ଆପେ ଗର୍ବ କରିବା ସ୍ଵାଭାବିକ ବିଷୟ । ଆମର କାର୍ଯ୍ୟ ଆମ ନିଜ ଦୃଷ୍ଟିରେ ଉତ୍ତମ ଦେଖାଯାଏ । କିନ୍ତୁ ଆମର ଦୂର୍ବଳତା ଅନ୍ୟମାନେ ଜାଣିପାରନ୍ତି । ଅନେକ ସମୟରେ ଆମର ଉଦ୍ୟମରେ ଆମେ ବିପଳ ହେଉ । ମୁଁ

ଆପଣାକୁ ଏକ ନିମ୍ନଲିଖିତ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ବୋଲି ମନେ କରିପାରେ, କିନ୍ତୁ ଶିକ୍ଷା ନିବିଶ
ହୋଇଥାଇପାରେ । ମୁଁ ଆପଣାକୁ ଏକ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଶିକ୍ଷକ ମନେ କରିପାରେ, କିନ୍ତୁ
ପ୍ରକୃତରେ ଏକ ଶିକ୍ଷାର୍ଥୀ ହୋଇଥାଇପାରେ । ଆପଣାକୁ ଆପେ ଅଧିକ ବଡ଼ ମନେ
କରି, ଅନେକ ସମୟରେ ଅଛବି ପରିଷିଦ୍ଧିରେ ପଡ଼ିଯାଇଥାଉ ।

ଏକ ପ୍ରାଚୀନ ପ୍ରବାଦ କହେ, “ଯେଉଁ ଜ୍ଞାନୀ ଜାଣେ ଯେ ସେ ଜ୍ଞାନୀ,
ପ୍ରକୃତରେ ସେ ଜଣେ ଶିକ୍ଷକ - ତାହାଙ୍କ ଠାରୁ ଶିକ୍ଷା ଗ୍ରହଣ କର, ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି
ଜାଣେ ଯେ, ସେ ଜାଣେ ନାହିଁ - ସେ ଜଣେ ଛାତ୍ର, ତାକୁ ଶିକ୍ଷା ଦିଅ । ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି
ଜାଣେ ନାହିଁ ଯେ, ସେ କିଛି ଜାଣେ ନାହିଁ - ସେ ମୁଖ୍ୟ । ତା'ଠାରୁ ଦୂରରେ ରୁହ ।”
- ଏହି ପ୍ରବାଦ କେତେ ସତ୍ୟ !

ନମ୍ର ଲୋକଙ୍କୁ ଶିକ୍ଷା ଦେବା ସହଜ ଓ ସେ ସହଜରେ ଶିଖେ । କିନ୍ତୁ ଗର୍ବୀ
ନିଜେ ସବୁ ଜାଣେ ବୋଲି ମନେ କରୁଥିବାରୁ, ତାହାକୁ ଶିକ୍ଷା ଦେବା କଷ୍ଟକର
କାମ । ପ୍ରକୃତରେ ସେ ବହୁତ ଅଛ ଜାଣିଛି । “ସେ ନମ୍ରଲୋକଙ୍କୁ ବିଚାର ମାର୍ଗରେ
କହାଇ ନେବେ ଓ ନମ୍ରଲୋକଙ୍କୁ ଆପଣା ପଥ ଶିଖାଇବେ ।” (ଗୀତ ୨୫:୯)

ପରବର୍ତ୍ତ ଉପଦେଶରେ ଯୀଶୁପ୍ରଭୁ ଉପଦେଶ ଦେଇ କହିଲେ, “ନମ୍ର ଲୋକେ
ଧନ୍ୟ, କାରଣ ସେମାନେ ପୁଥିବୀର ଅଧିକାରୀ ହେବେ, ଧାର୍ମିକତା ନିମନ୍ତେ ଶୁଦ୍ଧତ
ଓ ତୃଷ୍ଣିତ ଲୋକ ଧନ୍ୟ ସେମାନେ ପରିତୃପ୍ତ ହେଲେ ।” (ମାଥୁଅ ୪:୪-୭) । ନମ୍ର
ଲୋକ ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ ବାକ୍ୟ ଶୁଣି ଶିକ୍ଷା ଗ୍ରହଣ କରନ୍ତି । ଆଜ୍ଞାବହୁ ହୋଇ ଆଶୀର୍ବାଦ
ପ୍ରାସ୍ତ ହୁଅଛି । ତ’ଦ୍ଵାରା ସେମାନେ ଏହି ଜହଜଗତର ସମାପ୍ତି ପରେ ସ୍ଵର୍ଗରେ ସ୍ନାନ
ପାଆନ୍ତି ।

- David Macy

ଶ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ମଣ୍ଡଳୀ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରାୟୋଜିତ

“ସତ୍ୟବାଣୀ”

ରେଡ଼ିଓ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ Radio Sri Lanka ଦ୍ୱାରା ଶୁଣନ୍ତୁ

ଦିନ : ପ୍ରତି ରବିବାର, ସମୟ : ସକାଳ ଘ ୩:୪୫ ମି

ଆପଣା ବନ୍ଧୁ ଓ ମିତ୍ରମାନଙ୍କୁ ଏହି ଶୁଭବାର୍ତ୍ତା ଜଣାନ୍ତୁ ।

ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ପ୍ରେମ ପ୍ରଚାର କରିବା (Preaching the Love of God)

ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଆଜ୍ଞା ପ୍ରଚାର କରିବା ଦ୍ୱାରା ତାହାଙ୍କ ପ୍ରେମ ପ୍ରଚାର କରୁ : ଯାହା ଆସମାନଙ୍କ ନିମତ୍ତେ ଉଭମ, ତାହା ସେ ଆସମାନଙ୍କୁ ପ୍ରଦାନ କରନ୍ତି । ସେ ଆପଣା ଅଦ୍ଵିତୀୟ ପୁତ୍ରଙ୍କୁ ଦାନ କଲେ । ଆସମାନଙ୍କ ନିମତ୍ତେ ପ୍ରୟୋଜନୀୟ ବିଷୟ, ଆଶୀର୍ବାଦର ବିଷୟ ସେ ଅଟକାଇବେ ନାହିଁ । ଯାହା ଆସମାନଙ୍କ ନିମତ୍ତେ ଆଶୀର୍ବାଦଦାୟକ ତତ୍ତ୍ଵିନ୍ଦ୍ରିୟ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ବିଷୟ ସେ କରିବା ନିମତ୍ତେ ଆଜ୍ଞା ଦେଇନାହାନ୍ତି । ଯାହା ଆସମାନଙ୍କ ନିମତ୍ତେ କ୍ଷତିଦାୟକ ତାହା ବିନ୍ଦୁ ସେ କୌଣସି ବିଷୟ ନ କରିବା ନିମତ୍ତେ ଆଜ୍ଞା ଦେଇନାହାନ୍ତି । ତାହାଙ୍କ ଆଜ୍ଞା ପ୍ରେମର ଆଜ୍ଞା । ସୁସମାଚାରର ବିକାଶ ଦ୍ୱାରା; ସେ ଆସମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ତାହାଙ୍କ ପ୍ରେମ ପ୍ରକାଶ କରିଅଛନ୍ତି ।

କୁଶର ବାର୍ତ୍ତା ପ୍ରଚାର କରିବା ଦ୍ୱାରା, ତାହାଙ୍କ ପ୍ରେମ ପ୍ରକଟ କରୁ : ପରମେଶ୍ୱର ଆସମାନଙ୍କୁ ଏତେ ପ୍ରେମ କଲେ ଯେ, ସେ ଆପଣା ଅଦ୍ଵିତୀୟ ପୁତ୍ରଙ୍କୁ ଆସମାନଙ୍କ ନିମତ୍ତେ ଦେଲେ । ଯାଶୁଙ୍କ ବିଷ୍ଣୁରିତ ହସ୍ତରେ, ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ପ୍ରେମ ଅନୁଭବ କରିଥାଉ । ପୁତ୍ରଙ୍କ ମେଖ ବିନ୍ଧା ହସ୍ତ ଓ ପାଦରେ, ପିତା ଆସମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା କେତେ ଯେ କଷତୋଗ କଲେ ବୁଝିପାରୁ । ପାପର ଭୟଙ୍କରତା ଅପରାଧ ବିରୁଦ୍ଧରେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ କ୍ଲୋଧ ଓ ମନୁଷ୍ୟର ଅଧୋପତନ ଯାଶୁଙ୍କ କଠୋର ମରଣ ନିମତ୍ତେ ବୁଝିପାରୁ । ପାପର ଭୟଙ୍କରତା ଅପରାଧ ବିରୁଦ୍ଧରେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ କ୍ଲୋଧ ଓ ମନୁଷ୍ୟର ଅଧ୍ୟପତନ ଯାଶୁଙ୍କ କଠୋର ମରଣ ଦ୍ୱାରା ବୁଝିପାରୁ । ଯାଶୁଙ୍କ କୁଶୀୟ ମୃତ୍ୟୁ, ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ପ୍ରେମର ବିଜୟ । “କିନ୍ତୁ ଆସେମାନେ ପାପୀ ଥବା ସମୟରେ ସୁଦ୍ଧା ଶ୍ରୀଷ୍ଟ ଆସମାନଙ୍କ ନିମତ୍ତେ ମୃତ୍ୟୁଭୋଗ କଲେ, ସେଥିରେ ଜିଶ୍ଵର ଆସମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଆପଣା ପ୍ରେମ ସପ୍ରମାଣ କରୁଅଛନ୍ତି ।” (ରୋମୀୟ ୪:୮)

ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଦୟା ଓ ଦୀର୍ଘ ସହିଷ୍ଣୁତା ପ୍ରଚାର କରିବା ଦ୍ୱାରା ଆସେମାନେ ତାହାଙ୍କ ପ୍ରେମ ପ୍ରଚାର କରୁ :— ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଅନୁଗ୍ରହ ଦାନ ଆସମାନଙ୍କୁ ଦଜ ହୋଇଅଛି, ଯେପରି ଆସେମାନେ ଆସମାନଙ୍କ ପାପରୁ ମୃତ୍ୟୁ ହୋଇପାରୁ । “ସେ ଆସମାନଙ୍କ ପାପ ପ୍ରମାଣେ ଆସମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ବ୍ୟବହାର

କରିନାହାନ୍ତି, କିଥବା ଆସମାନଙ୍କ ଅଧର୍ମାନୁସାରେ ଆସମାନଙ୍କୁ ପ୍ରତିପଳ ଦେଇନାହାନ୍ତି ।” (ଗୀତ ୧୦୩:୧୦) । ସେ ସେହଶୀଳ ଓ କୃପାମୟ, କ୍ରୋଧରେ ଧୂର ଓ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଦୟାକୁ । କଠିନ ହୃଦୟୀମାନେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ କ୍ରୋଧ ବିଶ୍ୱୟରେ ଶୁଣିବା ଆବଶ୍ୟକ, ନତେଉ ସେମାନେ ଅଧର୍ମର ବୀଜ ବୁଣି ଧାର୍ମିକତାର ଫଳ କାଟିବେ ବୋଲି ଭ୍ରାତ ହେବେ । କିନ୍ତୁ ଯେଉଁ ପାପୀମାନେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ବାକ୍ୟ ଶୁଣି ପାଇନ କରନ୍ତି, ସେମାନେ ବିନଷ୍ଟ ନହୋଇ ଅନନ୍ତଜୀବନ ପ୍ରାସ୍ତୁ ହେବେ । ଏହା ହିଁ ସୁସମାଜାର ।

ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ସ୍ଵଭାବ ଓ ମହାନତା ପ୍ରଚାର କରି, ତାହାଙ୍କ ପ୍ରେମ ପ୍ରକଟ କରୁ :— “ପରମେଶ୍ୱର ଏହି ବିଶ୍ୱ ଓ ଚନ୍ଦ୍ରଧୟୁ ସମସ୍ତ ସୃଷ୍ଟି କଲେ ।” “ପରମେଶ୍ୱର ମହାନ ଅଚନ୍ତି”, “ପରମେଶ୍ୱର ଉତ୍ତମ ଅଚନ୍ତି” ଛୋଟ ଛୋଟ ବାନକ ବାନିକା ଏହି ବାକ୍ୟ ସବୁ ଶିକ୍ଷା କରିଥାନ୍ତି । ଆସେମାନେ ଯଦି “ପରମେଶ୍ୱର ପ୍ରେମ ଅଚନ୍ତି” ବୋଲି ବିଶ୍ୱାସ କରୁନାହୁଁ, ତେବେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ୦୧ରେ ଆସମାନଙ୍କ ବିଶ୍ୱାସ ବଥା । ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ପ୍ରେମର ଯଦି ଆସେମାନେ ବୁଝିପାରୁନାହୁଁ, ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ବୁଝି ପାରୁନାହୁଁ । “ଶର୍ଵରଙ୍କ ପ୍ରେମ କରୁଅଛି ବୋଲି କହି ଯଦି କେହି ଆପଣା ଭାଇକୁ ଘୁଣା କରେ, ତାହା ହେଲେ ସେ ମିଥ୍ୟାବାଦୀ, ଯେଣୁ ଯେଉଁ ଭାଇକୁ ଦେଖାଅଛି, ଯଦି ତାହାକୁ କେହି ପ୍ରେମ ନ କରେ, ତାହା ହେଲେ ଯେଉଁ ଶର୍ଵରଙ୍କୁ ସେ ଦେଖାନାହିଁ, ତାହାକୁ ସେ ପ୍ରେମ କରିପାରେ ନାହିଁ ।” (୧ମ ଯୋହନ ୪:୨୦) । ଆସମାନଙ୍କ ପରମେଶ୍ୱର ପ୍ରେମମୟ ଅଚନ୍ତି । ଆସେମାନେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ପ୍ରେମ କରୁ ।

ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ସାହାୟ୍ୟ କରି ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ପ୍ରେମ ପ୍ରଚାର କରୁ :— ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ସେବାର୍ଥେ ସଦାପ୍ରଭୁ ଆସମାନଙ୍କ ହସ୍ତ, ତାହାଙ୍କ ହସ୍ତରୂପେ ମନୋନୀତ କରିଥାନ୍ତି । ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ତାହାଙ୍କ ବାଣୀ ଶୁଣାଇବା ନିମନ୍ତେ ଆସମାନଙ୍କ ମୁଖକୁ ସେ ମନୋନୀତ କରିଥାନ୍ତି । ଆସେମାନେ ଏହି ଜଗତର ଜ୍ୟୋତି । ଆସମାନଙ୍କ ଅପରାଧ ଦ୍ୱାରା ଆସମାନଙ୍କ ଜୀବନ ଅପବିତ୍ର ହୁଏ ଓ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ନାମ ନିଦିତ ହୁଏ । ଦୟାକୁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ସଦୃଶ୍ୟ ଆସେମାନେ ଦୟାକୁ ହେଉ । ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ

ଦୟା ଯଦି ମନୁଷ୍ୟମାନେ ଆସମାନଙ୍କ ଜୀବନ ହାରା ଦେଖୁ ନପ୍ରାରତି, ତେବେ
କାହା ହାରା ଦେଖୁପାରିବେ ? ପ୍ରେମମୟ ପରମେଶ୍ୱର ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ପ୍ରେମ କରିବା
ସହାୟ ଆସମାନେ ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ପ୍ରେମ କରୁ । ଆସମାନଙ୍କ ଉତ୍ତମ କାର୍ଯ୍ୟ
ହାରା ପରମେଶ୍ୱର ମହିମାନ୍ତିତ ହେବେ । ସେମାନେ ସାହାୟ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କୁ
କ୍ରମନ କରିବା ସମୟରେ, ସେମାନଙ୍କୁ ସାହାୟ୍ୟ କରିବା ହାରା ସେମାନେ
ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ପ୍ରେମ ଜ୍ଞାତ ହେବେ ।

ଆସ, ଆସମାନେ ସବୁ ସମୟରେ ସବୁ ବିଧାନରେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ପ୍ରେମ
ପ୍ରଚାର କରିବା ।

- Cecil. May Jr.

ଆପଣଙ୍କ ସଫଳତାର ମାପ କଥଣ ?

(By what do you measure success ?)

ମନୁଷ୍ୟ ଯାହା କିଛି କରେ, ପ୍ରତ୍ୟେକ କ୍ଷେତ୍ରରେ ସେ ସଫଳତା ଆଶା
କରେ । ମନୁଷ୍ୟମାନେ ସଫଳତା ଲାଭ କରିବା ନିମନ୍ତେ ଯେତେକୁଣ୍ଡଳୀୟ ବିଷୟ କରିବା ନିମନ୍ତେ
ପ୍ରସ୍ଥତ ଅଛନ୍ତି । ଦୁର୍ଗାଗ୍ୟ ବଶତ୍, ମନୁଷ୍ୟମାନେ ଏହି ଜାଗତିକ ବିଷୟରେ ସଫଳତା ପ୍ରାପ୍ତି
ନିମନ୍ତେ ଉପୁର ଅଚନ୍ତି । ଧନସମ୍ପଦ, ସାମାଜିକ ଛାତ୍ର, ଶିକ୍ଷା ପ୍ରଭୃତି ସେମାନଙ୍କ ସଫଳତାର
ମାପ ।

ପ୍ରାକ୍ତିଯାନମାନେ ନର ମାତ୍ର ସେମାନେ ମଧ୍ୟ ଏହି ଘୋଡ଼ର ଜୀବା । ଆପଣ କିପରି
ଆପଣ ସଫଳତା ମାପୁଅଛନ୍ତି ? ଆପଣଙ୍କ ମାପ କି ଏହି ଜାଗତିକର ଧନସମ୍ପଦ ?
ସହକର୍ମଚାରୀମାନଙ୍କ ଠାରୁ ଅଧିକ ଗୋଜଗାର କରିବା ହିଁ କି ଆପଣଙ୍କ ଲକ୍ଷ୍ୟ ? ମଣିଲାର
ଅଧିକ କିଅବା ଅଧିକ ସଂଖ୍ୟକ ମଣ୍ଡଳାର ପ୍ରଗରକ ହେବ କି ଆପଣଙ୍କ ଲକ୍ଷ୍ୟ ?

ଜାଗତିକ ମାପରେ ଆପଣାମାନଙ୍କୁ ଯୋଗ୍ୟ କରିବା ନିମନ୍ତେ ଆସମାନଙ୍କ
ଉପରେ ଚାପ ପଡ଼ିଥାଏ । ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ସହିତ କାନ୍ଦରେ ଲାନ୍ଧ ମିଳାଇ ଚାଲିବା
ନିମନ୍ତେ ଅନେକ ସମୟରେ ଆସମାନଙ୍କୁ ଅନେକ ବିଷୟ ବୁଝାମଣା କରିବାକୁ

ପଡ଼ିଥାଏ । ଏତଦ୍ଵାରା ଆସେମାନେ ପ୍ରକୃତ ଶ୍ରୀଷ୍ଟିଯ ଗୁଣ ତ୍ୟାଗ କରି, ଜାଗତିକ ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କ ସଦୃଶ୍ୟ ହୋଇଥାଉ ଏବଂ ଆସେମାନେ ତ୍ରାଣକର୍ତ୍ତା ଓ ସୃଷ୍ଟିକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ଅସତ୍ତ୍ୱ ପାତ୍ର ହୋଇଥାଉ । ଜାଗତିକ ଦୃଷ୍ଟିରେ ସଫଳତା ପ୍ରାୟ ହେଲେ ସୁଜା, ପରମେଶ୍ୱର ଦୃଷ୍ଟିରେ ଅସଫଳତା ପାଇଥାଉ ।

ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କ ଛାତି ବିଷୟରେ ଜହିବାକୁ ଯାଇ, ଯୀଶୁ ଜହିଲେ, “....ତେବେ ସୁର୍ଗରାଜ୍ୟରେ କିଏ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ? ସେ ଗୋଟିଏ ସାନ ପିଲାକୁ ପାଖକୁ ଢାକି ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଠିଆ କରାଇ କହିଲେ, ମୁଁ ତୁମମାନଙ୍କୁ ସତ୍ୟ କହୁଅଛି, ତୁମେମାନେ ଫେରି ସାନ ପିଲାଙ୍କ ପରି ନହେଲେ କୌଣସି ପ୍ରକାରେ ସୁର୍ଗରାଜ୍ୟରେ ପ୍ରବେଶ କରିବ ନାହିଁ । ଅତେବ, ସେ କେହି ଏହି ସାନ ପିଲା ପରି ଆପଣାକୁ ନମ୍ର କରେ, ସେ ସୁର୍ଗରାଜ୍ୟରେ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ।” (ମାଥ୍ୟ ୧୮:୧-୪) । ପର୍ବତ ଉପଦେଶରେ ସେ କହିଲେ, “ଅତେବ, ଯେକେହି ଏହି ସମସ୍ତ କ୍ଷୁଦ୍ରତମ ଆଜ୍ଞା ପଥରୁ କୌଣସି ଗୋଟିଏ ଆଜ୍ଞା ଅମାନ୍ୟ କରେ ଓ ଲୋକଙ୍କୁ ସେହି ପ୍ରକାରେ ଶିକ୍ଷା ଦିଏ, ସେ ସୁର୍ଗରାଜ୍ୟରେ କ୍ଷୁଦ୍ରତମ ବୋଲି ଖ୍ୟାତ ହେବ । କିନ୍ତୁ ଯେକେହି ସେହି ସମସ୍ତ ପାଳନ କରେ ଓ ଶିକ୍ଷା ଦିଏ, ସେ ସୁର୍ଗରାଜ୍ୟରେ ମହାନ ବୋଲି ଖ୍ୟାତ ହେବ ।” (ମାଥ୍ୟ ୪:୧୯) ସମାଜରେ ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କ ଛାନ ବିଷୟରେ ଜହିବାକୁ ଯାଇ ଯୀଶୁଶ୍ରୀଷ୍ଟ ଜହିଲେ, “ତୁମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଯେକେହି ମହାନ ହେବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରେ, ସେ ତୁମମାନଙ୍କର ସେବକ ହେଉ । ଆଉ ଯେକେହି ପ୍ରଧାନ ହେବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରେ, ସେ ତୁମମାନଙ୍କର ଦାସ ହେଉ ଯେପରି ମନୁଷ୍ୟ ପୁତ୍ର ମଧ୍ୟ ସେବା ପାଇବାକୁ ଆସି ନାହାନ୍ତି, ମାତ୍ର ସେବା କରିବାକୁ ଓ ଅନେକଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ମୁକ୍ତିର ମୂଳ୍ୟ ସ୍ଵରୂପେ ପ୍ରାଣ ଦେବାକୁ ଆସିଅଛନ୍ତି । ମନୁଷ୍ୟର ନାମ ଓ ପଦବୀ ବିଷୟରେ ଯେତେ ଜହନ୍ତି, “....ତୁମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଯେଉଁ ଲୋକ ଶ୍ରେଷ୍ଠ, ସେ ତୁମମାନଙ୍କର ସେବକ ହେବ । ଆଉ, ଯେକେହି ଆପଣାକୁ ଉନ୍ନତ ବୋଲି ଦେଖାଏ, ତାହାକୁ ନତ କରାଯିବ, ପୁଣି ଯେକେହି ଆପଣାକୁ ନତ କରେ, ତାହାକୁ ଉନ୍ନତ କରାଯିବ ।” (ମାଥ୍ୟ ୭୩:୧୯,୧୭)

ନମ୍ରତା, ଆଜ୍ଞାବହତା, ସେବା, ତ୍ୟାଗ, ସମ୍ପର୍କ ଜୀବନ, ବିଶ୍ଵାସତା ଦ୍ୱାରା ଯୀଶୁଶ୍ରୀଷ୍ଟ ସଫଳତା ମାପି ଅଛନ୍ତି । ଆସେମାନେ ଜାଗତିକ ଭାବେ ଧନବାନ ନ ହେଲେ ହେଁ, ସବି ଆସେମାନେ ଶୁଭ ହୃଦୟରେ ଯୀଶୁଙ୍କ ପଦଚିହ୍ନ ଅନୁସରଣ କରୁ,

ତେବେ ନିଶ୍ଚିତ ଭାବେ ଆମ୍ବିକତା ସଫଳତା ଲାଭ କରିବୁ । ଯୀଶୁ ଆସମାନଙ୍କ ବାହିୟକ ରୂପ, ବାହିୟକ ସ୍ଥିତି ଦେଖୁନାହାନ୍ତି, ବରଂ ଆମ୍ବିକ ରୂପ ଓ ଆମ୍ବିକ ସ୍ଥିତି ଦେଖୁଅଛନ୍ତି । ସେ ଆସମାନଙ୍କ ଅନ୍ତରଙ୍ଗ ଚିହ୍ନାଙ୍କ ଅନ୍ତରଙ୍ଗ ଚିହ୍ନାଙ୍କ ।

ଆସ ଆସେମାନେ ମହୋରର ବିଷୟ ଗୁଡ଼ିକର ଅନୁସରଣ କରୁ । ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ନଦେଖୁ, ଯୀଶୁଙ୍କୁ ଦେଖୁ । ଆସେମାନେ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ସେବା ଆକାଂକ୍ଷା ନକରି, ଆସେମାନେ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ସେବା କରୁ । ଭାଗତିକ ସମ୍ବାନ ଆଶା ନକରି ସମାପ୍ତଭୁକ୍ କାର୍ଯ୍ୟରେ ନିମନ୍ତ୍ର କରୁ । ଗ୍ରହଣ କରିବା ଠାରୁ ଦାନ କରିବା ଶ୍ରେସ୍ତର ଏହା ସର୍ବଦା ମନେ ରଖୁ । ଆସମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତ୍ରେ କେବଳ ସଞ୍ଚୟ କରିବାରେ ସମୟ ନ ବିଚାର, ସମ୍ମିତ ବିଷୟ ଉପ୍ରୟୋଗ ଭାବେ ବ୍ୟୟ କରିବା ଶିକ୍ଷା କରୁ । ଆସ, ଆସେମାନେ ଆପଣାଙ୍କୁ ବାହାତାରେ ସମର୍ପଣ କରୁ । ତେବେ ହେଁ, ଆସେମାନେ ଶିଶୁରଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିରେ ସଫଳତା ଲାଭ କରି ପାରିବା ।

- K.S. Swamidas

Hear "**SATYAVANI**" in ORIYA

A Radio Programme presented by

Churches of Christ

on Radio Srilanka

Every Sunday at 6.45 a.m.

Do not miss this great opportunity.

Tell others !

Edited & Published by : Kabita & Joshua Gootam

On Fire For The Lord

Ecclesiastes 9:10

I. Colossians 3:23.

- A. Must obey as if christ were standing next to us.
- B. Excitement builds only after we begin!.
- C. Explosion of fire draws more attention than a candle.
- D. Be zealous to build up the church (1 Corinthians 14:12).

II. Colossians 1:23.

- A. Gospel was preached to all of humanity.
- B. Early disciples ran to teach the lost(Acts 8:30).
- C. All members are preachers (Acts 8:4).

III. Galatians 6:9.

- A. Do not give up on people or yourself!
- B. We must find the good ground (Luke 8:9,10)
- C. Through patience and perseverance,souls are won.
- D. Some will not obey Christ,but we must plant.

Conclusion:

Fire is something that moves very repidly through dead fields of brush. Anything in its path is soon conquered. We can learn a great deal from fire. Our spiritual fire should burn even more brightly! We should be zealous to spread throughout our community, reaching those who are dead in sin! We should let nothing stop us from our purpose. We can conquer and overcome (Roman 8:28)!

Overcoming Our Excuses

Romans 8:28

I. Some Excuse-Markers from the Bible

- A. Adam and Eve (Genesis 3:12,13).
- B. Aaron(Exodus 32:22).
- C. Saul(2 Samul 15:24).

D. One-Talentman(Matthew 25:24)

II. Some Excuses We Use

A. We pay a preacher to work for us.

All are to evangelize(Acts 8:4).

B. I don't have enough time.

Must make time(Hebrews 5:12).

C. My education level is too low.

Christ chose fishermen(Matthew 4:18,19).

D. I am Just too old.

Can't start after death.so when?

III. James 2:17,18

A. Faith without works is dead and profits nothing.

B. There are many examples of faith plus work:

1. Andrew(John 1:34-42).

2. Aquila and Priscilla(Acts 15:35-40).

3. Philip(Acts 8).

Conclusion:

We must be reminded that God will not accept excuses.
He does not make deals. He is not respecter of persons.

Printed Book Only

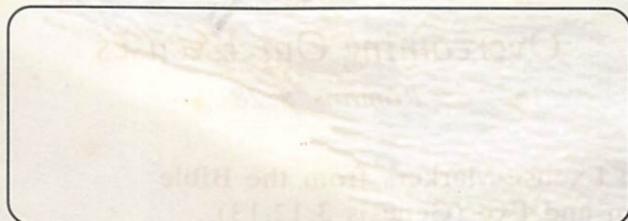
From:

SATYA VANI

P.O. Box 80,
Kakinada - 533 001

To

(FOR PRIVATE CIRCULATION ONLY)